

וודסטוה לכפרות!

יותר: טיפול כושל מצד האחראים. אחד לא ידע על מעשי השני. המום לחלוטין נשאר עם הלשון בחוץ הבמאי יעקב אסל, שערך כבר הכנות ממשיות בשטח, לאחר שקיבל אור ירוק מהמפיק. אחרי בירורים וצעות הוחלט לצמצם ולשנות את התוכנית בצורה דראסטית. אסל הודה, הביע התנגדות נמרצת לצימצום ולשינויים והפעיל את ועד ה' עובדים כאשר רצו להחליף אותו בבמאי חוץ. אך את הנעשה כבר אי-אפשר היה להשיב. במקום תוכנית מיוחדת רבת מימדים, הוקלטו בצימצום, לאור היום וללא קהל, שלוש תוכניות מסורתיות רגילות בתכלית, בקפה המצודה בירור שלי. בתוכנית אחת צולמו הרב קרליבך וחבורתו, בשנייה — העמרים ומקהלת הרבנות הצבאית ובשלישית — ג'ו עמר. מסתבר שיש חובבים בטלוויזיה, שהם קצת גדולים למימדיה.

לית מאנגת וודסטוק של אברכים לכי בוד הימים הנוראים, עם הרב המרכז והזמר שלמה קרליבך. התוכנית צילצה כרגילות. היו אמורים להשתתף בה להקת הקצב „אבני הכותל“, צמד ה' רעים, שלמה ניצן ונירה רבינוביץ, העמ' רנים, ג'ו עמר, מקהלת הרבנות הצבאית ואלפי משתתפים חבושי כיפות סרוגות.

מתכנני השידור רצו לצלם את התוכי נית בערב, בהרי ירושלים. אבל ההר הוליד עכבר. כשרצו אנשי התוכנית לצאת, לאחר הכנות מוקדמות רבות מאד, לעבודה ממשית בשדה, ציפתה להם הפתעה מרה. ההפנינג הדתי התנפץ אל חומות הביורוקרטיה המינהלית, כמו שמתנפלים הרבה רעיונות טובים בטלוויזיה.

התירוצים הרשמיים היו: מחסור ב' כוח-אדם ובאמצעים. המציאות פשוטה

הרב קרליבך

לפני שבועיים פירסם „העולם הזה“ ידיעה בה נאמר, כי הטלוויזיה הישרא-

אותה פרשה התרחשה אותו יום גם ב' מהדורת החדשות של השעה עשר וחצי. הפעם נמשך האיחור רק המש דקות. ה' סיבה: הסרטים, אותם היה צריך להציג במהדורות החדשות פשוט לא היו מוכי יום בזמן. מאחר שלא הספיקו לערוך אור תם.

גירופים בטלפון. ברגע הראשון שררה בבניין הטלוויזיה מבוכה טוטאלית. אחר כך ננקטה שורה של צעדים, שבה להמעט בערך התקלה: הוקרנו קטעי בידור. צופים נרגוים בהמונים התקשרו טלפונים עם המנהל התורן, המטירו עליו חרפות וגירופים. כל הצטדקות בעניין זה מצחיקה. אבל איש לא טרח אפילו להצטר' דק או לבקש סליחה מעל פני המסך.

בתוככי הבניין הטיחו אנשי החדשות האשמות חריפות כנגד עורכי הפילים. ה' עורכים מצידם טענו, שהכתבים הביאו אלפי מטרים של פילים במקום לערוך כת' בות קצרות. כפי שצריכים היו לעשות. אדי סופר הביא כתבה כל כך ארוכה ש' לקח זמן למכיר עד שסיימו לחתוך אותה. ד"ר אמנון קפליוק, טענו העורכים, הגיע לשולחן העריכה בארבע אחרי הצהריים במקום ב"11 בבוקר וכן הלאה. האשמות מהאשמות שונות.

באותו הזמן התקשר מנכ"ל רשות-השיי דור, שמואל אלמוג. עם יוסי לנדאו. מנהל שרותי-ההפקה. תבע ממנו לערוך חקירה מיידית לסיבות התקלות. תוצאות החקירה לא נמסרו לפירסום. אולם מסך האופול שהוטל על ידי רשות השידור על הפרשה המבישה, אין בו כדי להסתיר את הבזיון הנמשך על המסך.

גם ביום רביעי לפני שבועיים אירעה תקלה חמורה בטלוויזיה: התחילו את הקרנת הסרט העלילתי חטט אל תוך ה' פחד בגלגל השני. עבר זמן רב עד ש' אנשי הטלוויזיה הרגישו בתקלה, וזמן כפול עבר עד שהחליפו את הגלגל. גם אז נערכה חקירה פנימית בטלוויזיה. גם אז ניתנה תשובה לאקוניית ומגומגמת: „טעות... לא היה זמן לבדוק מראש“.

כל צוה... ישראלי רשאי לשאול את עצ' מו: מה מועילות החקירות, במה עוזרת הביקורת? אחרי הכל נשארה הטלוויזיה מוסד של חובבים.

שיעור

לדוגמא

יתכן שמישו ישמע שאפילו אסירה מבר' קרת נושאת-חן. והתקדים יבוטל סופית.

במדבר השעמום של הטלוויזיה הישראית קורה לפעמים, שמקרנת תעודה אנושית מועזת, שבזכותה בלבד יש קיום לתחנה. מקרה כזה אירע ביום שלישי ה' אתרון בהקרנת הסיפור התעודתי על מותה של גייל הלומת-הסמים, במרתף לונדוני עלוב על גדות התמוזה.

זמן קצר לפני מותה רואינה גייל בת ה'19 על ידי צוות של הבי.בי.סי. לצורך תוכנית דידאקטית, כאשר שכבה בבית' הולים מרועלת בסמים. היתה זו צעירה נעימה למראה, בעלת מנת מישכל גבוהה ביותר (120), מתוסכלת, מיואשת, קהת' חושים ומצפה למוות בכליון עיניים. למ' רות שלא סבלה מכל מחלה ממארת. אחרי מותה ציפפה הטלוויזיה הבריטית עובדה לעבודה, תוך התחקות על עברה של גייל, וכך נוצר אחד מסרטי המופת של הבי.בי.סי.

גייל, בת בלתי חוקית, שנמסרה על ידי אמה למוסד, לא הסתגלה לשום מוסד, רב'19 שנות חייה בילחה בלא פחות מ'14 מוסדות. מועז ביותר היה לראות את כל האנשים שבאו עמה במגע, מנהלי מוסדות וידידיה, כשהם מלאים רגשי אשמה צורבים. הם הודו בחוסר תשומת לב מספקת, בחוסר זמן, במאמץ קטן מדי ובאלף דברים אחרים. היה זה רגע של אמת. אלא שזה היה הרגע של הטלוויזיה הבריטית. בישראל ודאי היו מסתלים בנר' שא אחרת: היו מראיינים עסקנונים בעלי ארשת חשיבות נכבדה, סטפטינים, שהיו מדברים גבוהה גבוהה, במתינות, תוך כדי התנערות מוהלטת מאחריות ותוך כדי הט' לת האשמות על אחרים. צדק מי שאמר, כי צופי הטלוויזיה הישראלית צמודים ל' מקלטים שלהם ונהנים מדי ערב פשוט מאוד מפני שהם אינם יודעים שיש טל' וויזיה אירופית טובה הרבה יותר. היתה זו אחת ההזדמנויות הנדירות לראות טלוויזיה כפי שהיא צריכה להיות.

המשטרה מסרבת

לשתף פעולה

מישדר תוכנית השעה השלישית, שיועד ליום שני ה'13 בחודש, תוכנן להיות מוקדש לנושא: „הפשע המאורגן בישראל וברצות-הברית“. אולם בגלל לח' צים שונים הוחלט להימנע. במקומה תוק' דש השעה השלישית לנוער בגיל-העשרה. מתברר כי גורמים ממשלתיים שונים, ובראשם אנשי משטרת ישראל, סרבו לה' ראיין ולהופיע בפני המצלמות. הטיעון כי כל עוד חוקר היועץ-המשפטי לממשלה הואשמותיו של כתב הארץ רן כסלו בקשר לפשע המאורגן בישראל, אין מקום לדיון טלוויזיוני בנושא.

הטענה היא, כמוכונ, מגוחכת. אין כאן כל ענין של סוביידיזציה. אפילו היה ענין כזה, אין שום צורך להתייחס להאשמותיו

תוכניות

הבובות

המצחיקות

טלוויזיה שאינה מרשה לעצמה להציג ולהשמיע דעות ביקורתיות על השלטון ו' מוסדותיו, אינה יכולה להרשות לעצמה

ירי מנוסי והבובות סטריילי, אבל מעובד

גם אסירה. זו הסיבה לכך שכל תוכניות הבידור בטלוויזיה, על כל גילגוליהם, סוב' לות מאנמיה נוראה. הן מרשות לעצמן להביא אל המסך רק זמרים וברדנים, ה' חוזרים על עצמם וקוברים את רמת התוכי גיות.

משום כך מעודד לראות כיצד מחזיקה מעמד, זו התוכנית השנייה, האסירה ה' סטרילית של ידי מנוסי במסגרת התוכי גית קונצרטיונה. בטלוויזיה מרשה לעצמו ידידי להשתולל הרבה פחות מאשר הוא עושה בחרוזיו הכתובים. אבל עצם העוב' דה שיהיה מעו בעם הראשונה לרוק חיצו לעג בדמויות של ראשי הממשל, כמו גולדה וספיר, המופיעים כבובות מצחיקות, ראוייה לשבח.

אלא שצריך להיזהר בחלוקת שבחים.

תהריך

● **סרט השבוע** (יום ד' 8/9, 20.35) — סרטו של מרסל קארנה ג'ולייט או המפתח לחלומות. סרט רומנטי-דמיוני על אסיר, היוצא בחלומותיו אל כפר דמיוני שאין בו מימד זמן ואשר תושביו איבדו את זכרונם. שם מוצא האסיר את אהובתו, משתתפים: ג'ראר פיליס וסוזאן קלוטייה.

● **שלושת המוסקטרים** (יום ה' 9/9, 19.30) — החשמן רישלייה ממשיך לטוות את רשתו ודיארטניאן כמעט נופל בפח.

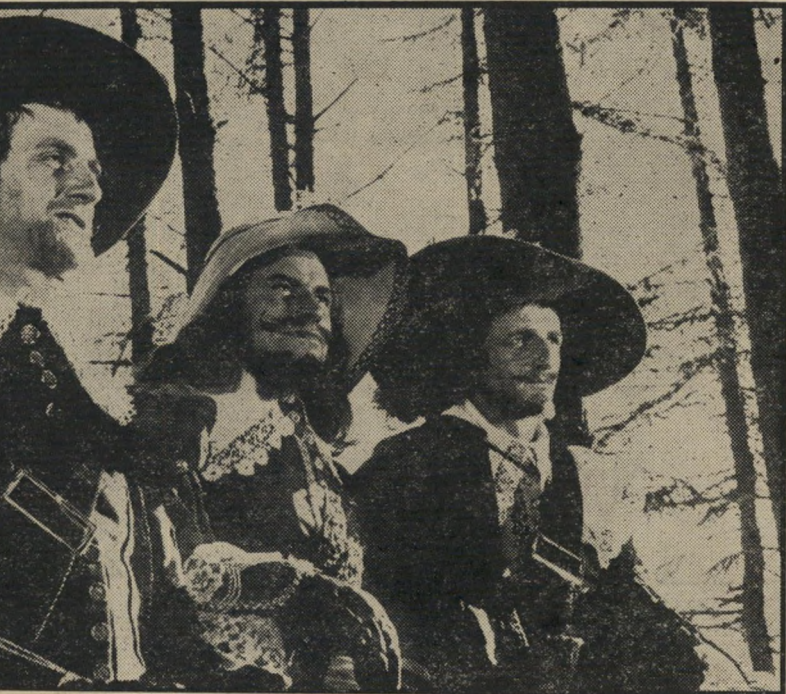
● **הצייר פיטר ברוינג** (יום ה' 9/9, 20.20) — בסידרה אמנים מהפכניים של סיר קנת קלוק, יוצר הסידרה תרבות, ששודרה בארץ לפני שנה וחצי, יוצג

הישרות של רן כסלו. אלא לטפל בנושא באופן כללי על כל השלכותיו.

בשלב מסויים, אחרי שהעיתונאי רן כסלו הסכים להשתתף בתוכנית, היו יומי ה' תוכנית מוכנים לותר על השתתפות נציגי המשטרה. הם ניהלו משא ומתן עם יעקב קנר, ראש מחלקת הפיקוח בעיריה, מי ששימש בזמנו כמפקד משטרת מחוז תל-אביב, על הופעתו בתוכנית. אבל בישיבה עם מנכ"ל רשות השידור בסוף החודש שעבר, הוחלט לדחות את התוכנית כולה.

במידה רבה היתה סירוב המשטרה להר' פיע בתוכנית מעין לחץ מוטווה לדחיית הצגת הנושא. כי בלי המשטרה לא היה את מי לעמת בתוכנית.

הראיון הושלך לכספת. נושא ה' פשע המאורגן הגיע לטלוויזיה גם בדרך אחרת. מסתבר כי מאיר לנסקי, הבוס של

ג'רמי יונג, בריאן בלייסד וגארי ווטסון ב„שלושת המוסקטרים“ ד'ארטאניאן 2911 ב'פח

הצייר הפלמי בן המאה ה'16, ברויגל, ב' ציוריו מחיי האיכרים.

● **רשות הבידור** (יום ה' 9/9, 20.50) — יריד אוסקה — בידור ספרדי שצולם ביפאן, עם הזמרת קארינה נציגת ספרד באירוויזיון 71 ואמנים אחרים.

● **ערב טוב** (יום ו' 10/9, 20.30) — שמואל רודנסקי והפסנתרן שמעון כהן.

● **סרט קודנוע** (יום ו' 10/9, 20.30) — גורלו של מורה — לפי מחזהו של טראנס ראטינג. אשתו של מורה נוקשה לאנגלית מצטרפת אל התלמידים המת' קוממים נגדו, ועם זאת מנהלת פרשת אהבים עם מורה אחר. משתתפים: מייקל רדגרייב וג'ון קנט.

סינדיקט הפשע, הסכים להופיע בראיון מצולם בטלוויזיה הישראלית, במסגרת מטעו לשיפור תדמיתו בקרב הציבור ה' ישראלי.

הראיון המצולם היה צריך להיות במס' גרת יומן השבוע. אבל לפני שניתן ה' ראיון היתנה פרקליטו של לנסקי, עורך-דין יורם אלרואי, תנאי קטן אחד: אחרי הצילום יופקד הסרט בידי של הפרקליט עד שימצא לנכון לשחררו לצורך שידור.

אנשי הטלוויזיה היו משוכנעים כי לעו' לם לא יוצא הסרט מהכספת אליה הושלך. הם הופתעו כשניתן להם אישור לשידור. שידרו את הראיון מבלי לתת דעתם שבי' כך הם עושים שירות גדול ללנסקי.